

DIEVA VALSTĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 11:2; Lūk. 1:32, 33; 18:16-30; Lūk. 17:23, 24; Atkl. 21:1-3; Lūk. 21:34-36.

ATMIŅAS PANTS:

“Un tie nāks no austrumiem un rietumiem, no ziemeļiem un dienvidiem un apsēdīsies pie galda Dieva valstībā.” (Lūk. 13:29)

Dieva valstība ir galvenā tēma un svarīga prioritāte Jēzus mācībās. Frāze Mateja evaņģēlijā parādās gandrīz 50 reižu, Marka evaņģēlijā 16 reižu, Lūkas – 40 reižu un trīs reizes Jāņa evaņģēlijā. Šis izteiciens, “Dieva valstība”, lai arī kur tas parādītos – Kunga lūgšanā, kalna svētrunā vai kādā citā runā vai līdzībā –, runā par to, ko Dievs vēsturē ir izdarījis cilvēces labā, risinot grēka problēmu un novedot līdz galam lielo cīņu ar sātanu. Dieva valstība nav līdzīga nevienai citai pasaules valstij, un tas ir tāpēc, ka tā nav laicīga valsts.

“Dieva valstība nenāk ārīšķīgā greznībā. Tā nāk ar Viņa Vārda iedvesmotu maigumu, Viņa Garam darbojoties sirdī, dvēseles sadraudzībā ar Viņu, kas ir tās dzīvība. Vislielākā šī spēka atklāsmē vērojama cilvēka dabā, kad tā ir pilnveidota Kristus rakstura līdzībā.” (E. Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 36. lpp.)

Šajā nedēļā pievērsīsimies šai tēmai, īpaši tam, kā tā atklāta Lūkas evaņģēlijā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 13. jūnijā!

Dieva valstības raksturojums. 1. daļa

Evaņģēliji ir pilni ar atsauksmēm uz Dieva valstību, kas visas kopā ap-
liecina, ka Jēzū un caur Jēzu ir sākusies jauna kārtība.

Ko Lūk. 11:2 saka par Dieva valstību? Kā valstība tā ir, un kāpēc tas ir tik svarīgi? _____

Apgalvojums, ka tā ir Dieva valstība, nenozīmē pateikt tikai acīmredzamo, bet drīzāk apstiprina, ka Dieva valstība nav ne filosofisks viedoklis, ne ētiska celtne. Tā nav sociāla, evaņģēliju pasludinoša maize un ūdens izsalkušajiem vai vienlīdzība un taisnība politiski apspiestajiem. Tā pārspēj jebkuru cilvēcisku labestību un morālu rīcību, atrodot savu vietu Dieva valdīšanas aktivitātēs iemiesotā Dēla personā, kas nāca sludināt labo vēsti par valstību (Lūk. 4:42-44; Mat. 4:23-25).

Ko Lūk. 1:32, 33 māca par to, kurš ir ievadījis Dieva valstību un kāds būs tās gala rezultāts? _____

Šie panti ir ārkārtīgi svarīgi divu iemeslu dēļ: pirmkārt, Mesija, ko gaidīja Vecajā Derībā, nav neviens cits kā Jēzus, "Visaugstākā Dēls"; otrkārt, "Viņa valstībai nebūs gala". Tas nozīmē, ka inkarnācijas, nāves un augšāmcelšanās dēļ Jēzus atspēkoja sātana izaicinājumu Dieva virsvaldībai un nodibināja uz mūžīgiem laikiem Dieva valstību. "Šīs pasaules valstības ir tapušas par mūsu Kunga un Viņa Kristus valstību, Viņš valdīs mūžu mūžos!" Konfliktā starp Kristu un sātanu pēc Ādama un Ievas krišanas sātans pieprasīja sev uzvaru. Bet Jēzus misija pierādīja sātana prasību negodīgumu. Viņš sakāva sātanu uz katra soļa, un ar Savu nāvi un augšāmcelšanos Kristus apliecināja visam Universam, ka ir atnākusi Dieva valstība.

Kā mēs varam dzīvot tā, lai atspoguļotu Dieva valstības realitāti? Vēl svarīgāk, kā mēs varam atspoguļot šo realitāti paši savā dzīvē? Ko mums kā Dieva valstības pilsoņiem vajadzētu mainīt savā tagadējā dzīvē? _____

Dieva valstības raksturojums.

2. daļa

Ko šie panti māca mums par to, ko nozīmē būt Dieva valstības pilsonim?

Lūk. 18:16-30 _____

Lūk. 12:31-33 _____

Lūk. 9:59-62 _____

Ieeja Dieva valstībā nav atkarīga no cilvēka stāvokļa vai iegemamā amata, vai arī no bagātības vai tās trūkuma. Lūka kopā ar citiem evaņģēliju rakstniekiem norāda, ka cilvēkam jānāk pie Jēzus ar nelokāmu pakļaušanos, pilnīgu atkarību un bērnišķīgu uzticību. Šādas ir to cilvēku īpašības, kas ir iegājuši Dieva valstībā. Viņiem ir jābūt labprātīgiem atdot visu, ja vajadzīgs. Jo jebkas, ko viņi negribēs atdot, kļūs par to, kas ne tikai sacenšas ar Jēzu, bet uzvar. Jēzum un Viņa tiesībām uz mūsu dzīvi visos tās aspektos ir jāklūst par augstāko prioritāti. Tam ir nozīme, tāpēc ka, galu galā, mēs eksistējam tikai caur Viņu. Tāpēc Viņam vajadzētu piederēt pilnīgai mūsu uzticībai.

Izlasī vēlreiz Lūk. 18:29, 30! Ko Jēzus mums saka, un ko Viņš apsola? Ka mums būs jāatstāj vecāki, dzīvesbiedrs un pat bērni Dieva valstības dēļ? Tā ir nodošanās ar augstām prasībām, vai ne? Jēzus nesaka, ka tāda rīcība tiek sagaidīta no visiem ticīgajiem, bet, ja kāds ir acināts to visu atstāt Dieva valstības dēļ, tad Dieva valstība ir tā vērtā. _____

Pārdomā Jēzus vārdus, lai mirušie paši aprok savu mirušos. Kādu svarīgu patiesību Viņš šeit izsaka par to, ka nav attaisnojuma atturībai sekot Viņam, kad Viņš aicina, kaut arī šie attaisnojumi var likties pamatoti? _____

Dieva valstība: jau, bet vēl ne

Jēzus nāca, pasludinādams Dieva valstību. Savā pirmajā publiskajā paziņojumā Nācaretē (Lūk. 4:16-21) Jēzus apstiprināja, ka caur Viņu tajā dienā ir iesācies Jesajas pravietojums par Mesiju un Viņa glābjošo kalpošanu.

Lūka uzraksta vēl kādus vārdus, kas apliecina valstības tagadējo realitāti. Kad farizeji jautāja, kad nāks valstība, Jēzus viņiem atbildēja, ka "Dieva valstība ir jūsu vidū" (Lūk. 17:21). Ar Jēzus ierašanos valstība jau ir atnākusi ar visiem tās elementiem, tai skaitā slimo dziedināšanu (Lūk. 9:11), evaņģēlija sludināšanu (Lūk. 4:16-19), grēku piedošanu (Lūk. 7:48-50, 19:9, 10) un ļaunā varas salaušanu (Lūk. 11:20). Tādā veidā Jēzus padarīja valstību par tagadēju realitāti katram individuāli, pārveidojot cilvēku pēc Savas līdzības. Dieva valstība ir redzama arī ticīgo kopienas vidū, kur atklājas glābšana un taisnība. Šis tagadnes aspekts ir pazīstams arī kā "Dieva žēlastības valsts jau tagad tiek celta, kad sirdis, kas bijušas grēka un sacelšanās pilnas, dienu no dienas padodas Viņa mīlestības varai". (E. Vaita "Domas no svētību kalna", 108. lpp.)

Lai gan "jau" aspekts atklāj, ka valstība ir sākusies, tas ir, grēks un sātans ir sakauts un Jēzus lielajā cīņā uzvarējis – "vēl ne" aspekts runā par fizisku ļaunuma izbeigšanos un jaunas zemes izveidošanu: "Taču Viņa godības valsts pilnībā uz šīs zemes tiks nodibināta, Kristum otrreiz atnākot." ("Domas no svētību kalna", 108. lpp.)

Ko šie panti māca par Dieva valstību laiku beigās? Lūk. 17:23, 24; 21:5-36.

Mūsu pasaule un tās stāvoklis – nemieri, ciešanas un grūtības – noteikti atspoguļo šeit izteiktos Jēzus vārdus. Lai gan daži cilvēki uzskata, ka sāpes un ciešanas šajā pasaulē pierāda Dieva neesamību, mēs varētu atbildēt, ka pirms apmēram 2000 gadiem izteiktie Jēzus vārdi par pasaules stāvokli mūsdienās palīdz pierādīt ne tikai Dieva eksistenci, bet Bībeles patiesumu pašu par sevi. (Ja pasaule tagad būtu kā paradīze, tad Jēzus vārdi nebūtu bijuši patiesi.) Tikai laiku beigās tiks nodibināta Dieva valstība visā tās pilnībā. Līdz tam mums ir jāiztur.

Valstība un Kristus otrā nākšana

Kad Jēzus runāja par Dieva valstību, Viņš runāja par divām lietām ar noteiktu pārliecību: (1) Dieva aktivitāte caur Kristu vēsturē, lai glābtu cilvēci no grēka, un (2) Dievs noslēdz vēsturi, atjaunojot izglābtos pēc Sava sākotnējā plāna, lai tie dzīvotu kopā ar Viņu mūžīgi uz jaunradītās zemes (Atkl. 21:1-3). Pirmā, kā jau minēts, tika īstenota Kristus misijā un kalpošanā. Viņā mēs jau esam žēlastības valstībā (Ef. 1:4-9). Otrā daļa – izglābto sapulcināšana godības valstībā, ir nākotnes cerība, ko gaida tie, kas ir Kristū (Ef. 1:10, Tit. 2:13). Jēzus un pārējā Jaunā Derība saista šo vēsturisko brīdi, kad uzticīgie iemantos godības valstību, ar Kristus otro nākšanu.

Kristus otrā nākšana ir pēdējā kulminācija labajai vēstij, ko Jēzus nāca pasludināt tad, kad Viņš ieradās pirmo reizi. Tas pats Jēzus, kas sakāva grēku un sātānu Golgātā, drīz atgriezīsies, lai uzsāktu procesu, kas likvidēs Jaunumu un atbrīvos šo zemi no traģēdijas, ko sātans ir uzlicis Dieva radībai.

Izlasi Lūk. 21:34-36! Savos vārdos izsaki galvenās vēsts kopsavilkumu. To darot, pārdomā savu dzīvi un jautā sev, kā šie vārdi attiecas uz tevi. Ko tev vajadzētu darīt, lai pārliecinātos, ka tu seko tam, ko Jēzus šeit saka? _____

Gaidot Jēzus atgriešanos, mēs tiekam aicināti būt "nomodā, ik brīdi lūgdami, lai jūs spētu .. stāties Cilvēka Dēla priekšā" (36. p.).

Tiem, kas ir piedzīvojuši žēlastības valstību, ir jāgaida, jābūt nomodā un jālūdz pēc godības valstības. Starp vienu un otru, starp "jau" un "vēl ne" ticīgajiem ir jānodarbojas ar kalpošanu un misiju, ar dzīvošanu un cerēšanu, ar audzināšanu un liecināšanu. Otrās nākšanas gaidīšana prasa dzīves svētdarīšanu šeit un tagad.

Liecinieki

Izlasi Ap. d. 1:1-8! Kādas svarīgas patiesības par Dieva valstību šeit ir izteiktas?

Dieva valstība bija Lūkas prātā pirmajā vietā, kad viņš rakstīja turpinājumu savam evaņģēlijam īsas agrīnās draudzes vēstures formā. Šī vēsturiskā ziņojuma – Apustuļu darbu grāmatas – ievadvārdos Lūka izsaka **tris pamatpatiesības par Dieva valstību.**

Esi drošs, ka Jēzus atgriezīsies. 40 dienas no augšāmcelšanās līdz debesbraukšanai Kungs turpināja mācīt to, ko Viņš bija mācījis mācekļiem pirms krustā sišanas, “runādams par Dieva valstību” (Ap.d. 1:3). Varenie krusta notikumi un augšāmcelšanās neko nebija izmainījuši Jēzus mācībā par valstību. Četrdesmit dienas augšāmcelties Jēzus turpināja pārliecināt mācekļus par valstības realitāti.

Gaidi Jēzu atgriežamies Dieva noliktā laikā. Pēc Viņa augšāmcelšanās Jēzus mācekļi uzdeva nopietnu un satrauktu jautājumu: “Kungs, vai tu šajā laikā no jauna uzcelsi Israēlam ķēniņvalsti?” (Ap.d. 1:6) Jēzus neatbildēja uz jautājumu, bet izlaboja mācekļu perspektīvu: Dievam vienmēr ir jābūt Dievam. Pārbaudīt Viņa prātu, paredzēt Viņa plānu precizitāti, izprast Viņa noslēpumus nav miesas un asins uzdevums. Viņš zina, kad jānāk godības valstībai, un tas notiks Viņa noliktajā laikā (Ap. d. 1:7, Mat. 24:36), tieši tāpat kā “pienāca laiku beigas” (Gal. 4:4) un Viņš sūtīja Savu Dēlu, lai ievadītu žēlastības valstību.

Esiet Jēzus evaņģēlija liecinieki. Kristus novērsa mācekļus no prātošanas par to, kas nav zināms – kad atnāks godības valstība, bet pievērsa tos tam, kas ir zināms un kas ir jādara. Otrās nākšanas laiks nav atklāts, bet mēs esam aicināti gaidīt šo godības pilno dienu un “saimniekot” līdz tam (Lūk. 19:13). Tas nozīmē, ka mums vajadzētu būt iesaistītiem Jēzus Kristus evaņģēlija izplatīšanā “līdz pat pasaules galam” (Ap.d. 1:8). Tā ir mūsu atbildība – nevis savā, bet Svētā Gara spēkā, kas ir apsolīts tapt izliets pāri visiem, kam jākjūst par lieciniekiem redzētajam un dzirdētajam (4.–8. p.).

Uzticīgajiem Jēzus sekotājiem vēl joprojām bija ļoti nepareizs priekšstats par Kristus darba raksturu. Un tomēr Kungs viņus tik un tā izmantoja. Kāda vēsts šeit ir ietverta mums par to, ka nav jāsaprot viss pilnībā, lai Dievs mūs varētu izmantot?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Par garā nabagiem Kristus saka: „Tiem pieder Debesu valstība.” Bet šī valstība nav pasaulīga un laicīga, kā Kristus klausītāji bija cerējuši. Kristus cilvēkiem atvēra savas mīlestības, žēlastības un taisnības garīgo valstību. Līdzība Cilvēka Dēlam ir zīme, ka Kristus valda mūsos. Viņa pavalstnieki ir garā nabagie, pazemīgie un taisnības dēļ vajātie. Tiem pieder Debesu valstība.” (E. Vaita “Domas no svētību kalna”, 8. lpp.)

“Tagad mēs atrodamies Dieva darbnīcā. Daudzi no mums ir neapstrādāti, grumbuļaini akmeņi, kas nāk no akmeņlauztuvēm. Bet, pieķeroties Dieva patiesībai, uz mums iedarbojas tās iespaids. Tā mūs paceļ un atņem no mums katru nepilnību un grēku, lai arī kāds tas būtu pēc savas dabas. Tā mēs tiekam sagatavoti skatīt Ķēniņu Viņa skaistumā un beidzot savienoties ar šķīstajiem Debesu eņģeļiem godības valstībā. Šim darbam mūsu labā ir jātiek padarītam šeit, virs zemes; šeit mūsu miesai un garam jāklūst derīgiem nemirstībai.” (E. Vaita “Liecības draudzei” 2. sēj., 355., 356. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Fiziķis Stīvens Veinbergs, runājot par kosmosu, ir uzrakstījis slavenos (vai neslavenos) vārdus: “Jo aptveramāks šķiet universs, jo tas liekas arī bezjēdzīgāks.” Viņa vārdi radīja diezgan lielu rezonansi, un viņš beigās centās mīkstināt to, ko bija pateicis. Tomēr daži neredzēja iemeslu cīņai jautājumā par universa jēgu. “Kāpēc tam būtu jābūt jēgai?” jautāja Hārvardas astronome Marta Gellere. “Kāda tur jēga? Tā ir vienkārši fiziska sistēma, kādai tur jābūt jēgai? Šis apgalvojums mani vienmēr ir mulsinājis.” Universs, tikai sistēma, un vēl pie tam bezjēdzīga? Kā kristietis, kas gaida Jēzus otro nākšanu un pilnīgu Dieva valstības nodibināšanu, kā tu atbildētu uz šiem apgalvojumiem?

2. Katra kristiešu paaudze ir gaidījusi Jēzus atgriešanos savā laikā, un daži mācītāji un evaņģēlisti ir pat nosaukuši datumus. Bet viņi visi ir kļūdījušies. Kas nepareizs ir laika minēšanā?
